

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

№ 34 (240)

СУБОТА

14

ГРУДНЯ
1963 року

Ціна 1 коп

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

БУТИ ГІДНИМ ВИСОКОГО ЗВАННЯ

Питання про роботу з молодими комуністами назриває давно. Це тим більш необхідно, що наша парторганізація зростає за рахунок в основному студентів, які на сьогодні складають 36 осіб, або 40 процентів із загальної кількості комуністів. Особливо велике поповнення надійшло до нас у цьому році.

В зв'язку з цим відповідно і урізноманітнюються форми партійної роботи. Це проявилось насамперед у створенні 6 студентських партійних груп. Проте не цим визначається питома вага парторганізації в колективі, а впливом її на навчальний і виховний процес.

У нас багато чудових комуністів — викладачів, аспірантів, студентів. Серед студентів особливо виділяються М. Климчук, Б. Дорохов, Г. Купрій, А. Цяцько, Н. Мага, В. Петренко і ін., які добре і відмінно навчаються поєднують з активною громадською роботою. Непогане поповнення надійшло до нас цього навчального року.

Проте, треба сказати, що не всі комуністи і не завжди неють з честю своє високе звання. Відомо, що про роботу суцільно по її результатах. Відомо також, що партгрупи у нас були створені ще в тому році, але результатів їх роботи не видно. Виняток хіба що складає група 3 курсу українського відділу, провідна роль якої на курсі дуже відчутна. Члени групи не дають спокою академборжникам, які ще є і які вперто не хочуть працювати (особливо Медведєв, Чорба, Недоля, Прокопенко, Кириченко), прогульникам тощо. Цього не скажеш про комуністів партгрупи 5 курсу російського відділу, якою керує В. Шевцов. Вони не тільки впливають на людей типу Бохан, Богу, Войцехівська, Чабанівська, скільки думають про те, щоб самим астояти від їх впливу. Великі претензії можна пред'явити і до партгрупи 5 курсу українського відділу (групорг т. Шульга), впливу якої на студентів зовсім не відчувається. Якраз найбільше поганих відгуків викладачів про 2 групу, де 4 комуністи. На третьому курсі російського відділу партгрупа тільки створена, із трьох комуністів там двоє (Костенко і Ус) нерідко одержують «трійки» на екзаменах, а партгрупорг т. Крупа, хоч і вчиться добре, проте не впорався із дорученою йому громадською роботою, за що йому винесено партійне стягнення. Серйозної допомоги потребує партгрупа 1 курсу, яка теж знаходиться на стадії становлення.

Стати надійними помічниками партійного бюро, деканату — ось першочергове завдання партгруп. Поки що від них такої допомоги нема, адже бувають випадки, коли студенти разом із своїм активом не відвідують лекцій, наукових конференцій тощо. Треба сказати, що у цьому не відстають від них і немало викладачів, які рідко коли бувають на зборах студентів, на вечорах, в гуртожитку. Найгірше те, що студенти рідко коли звертаються за допомогою до викладачів, не розкривають їм свою душу, чекаючи суворої нотації. Потрібні не окрики, а дружні відносини, вміння говорити правду і в питанні про творчість Є. Євтушенка, і про формалістив-художників, і в особистих справах. Адже ж студенти часто спере-

чаються і не завжди з принципових позицій це ведеться. Треба їм допомогти. Це робить насамперед агітатор. Агітаторів треба вчити цьому, а партійне бюро інституту забуло про роботу агітаторів. Де ж семінари агітаторів, інструктажі?

Перед нами велике поле роботи і, на мою думку, ще рано говорити про боротьбу за звання факультету комуністичної праці. Адже мало покращити відвідування, навчання, треба значно більшого. У нас не повинно бути розподілу на активних і пасивних, людських і черствих тощо. Той, хто іде до комунізму і бореться за нього, повинен бути у всьому достойним жити в ньому.

Це особливо стосується до нас — викладачів вузу і майбутніх учителів. Авторитет комуніста, особистий приклад учителя — це одна з невід'ємних якостей нашої професії, один з найважливіших, обов'язкових і незамінних методів виховання.

І. КРУК,
секретар партбюро
мовно-літературного
факультету.

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ЗВІТ

З хвилюванням чекають наближення екзаменаційної сесії не тільки студенти, а й викладачі, всі працівники інституту. Адже це перевірка всієї нашої роботи за півріччя. Тому до цього відповідального екзамену перед державою готуються не тільки студенти, а й професорсько-викладавський склад, працівники деканатів, кабінетів, лабораторій тощо.

На загальнонауковому факультеті цю підготовку ми почали з ліквідації академзаборгованостей, кількість яких на 1 вересня складала 84. В результаті проведеної деканатом роботи їх залишилось 20, але й це багато. Переважну більшість незадовільних оцінок мають студенти-заочники, які в минулому навчальному році пропускали багато занять у міжсесійний період, які, до речі, і зараз не тільки не дбають про те, щоб розраховатися з боргами і почати підготовку до поточних екзаменів, а знову пропусають заняття і не вважають за потрібне інформувати деканат, чому вони не з'являються в інститут і коли ліквідується академічні заборгованості. До числа таких належать студенти II курсу математичного відділу тт. Бойко Н. П., Гончаренко Ж. П., Іщенко Т. Ф., Ребрик М. І. та інші.

Готуючись до проведення зимової сесії, деканат заздалегідь провів нараду викладачів, під час якої було визначено обсяг роботи, повідомлено графік проведення заліків та екзаменів, ознайомлено з розкладом лекційних та практичних занять.

Враховуючи те, що самостійне вивчення ряду профілюючих дисциплін являє собою певну трудність для студентів, деканат збільшив кількість групових консультацій з вищої алгебри для студентів II курсу, з математичного аналізу для III курсу тощо.

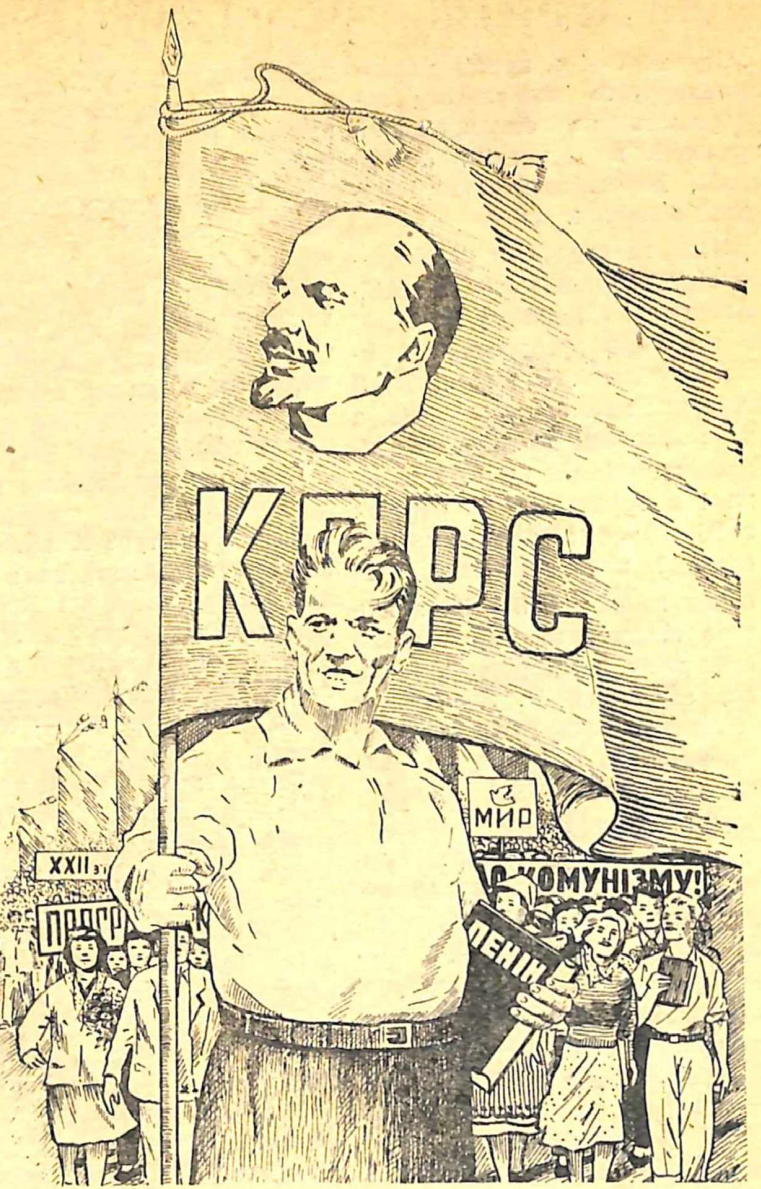
З метою збільшення часу для опрацювання лекційного матеріалу і більш ґрунтовної підготовки до поточного екзамену деканат переніс, наприклад, строки складання екзамену з історії СРСР на лютий місяць.

В деякій мірі нормальній роботі студентів заважає те, що з ряду предметів наша бібліотека має обмежену кількість літератури. І в цьому напрямку дещо зроблено. На прохання деканату з фондів науково-методичного кабінету заочної підготовки вчителів Міністерства освіти до нашої бібліотеки передано велику кількість методичних розробок та інших посібників.

Слід вже зараз подбати про те, щоб звільнити у вечірні години кабінети, які досі зикористовуються як аудиторії. Адже саме там студенти можуть самостійно працювати, консультуватись з викладачами тощо.

Прагнучи до того, щоб сесія пройшла організовано, на належному рівні, кафедрам слід більш систематично контролювати роботу викладачів, більше уваги приділяти відстаючим студентам, посилити з ними індивідуальну роботу.

А. БУГАЙ, декан ЗНФ.

Мал. М. Гумешока

ХІМІЯ — УДАРНИЙ ФРОНТ

Ми створюємо наймогутнішу економіку в світі в ім'я досягнення нашої головної мети — побудови комунізму, створення всіх умов для кращого життя народу, для розгортання творчої енергії трудящих, розквіту талантів і здібностей кожної людини. В цьому — величезна притягальна сила комунізму для мільйонів трудящих капіталістичних країн.

Висунуті на обговорення Пленуму ЦК корінні питання господарського будівництва мають не тільки першорядне внутрішнє, а й велике міжнародне значення.

В період соціалістичного і комуністичного будівництва комуністи Радянського Союзу, братніх соціалістичних країн доводять своє вміння правильно застосовувати марксизм-ленінізм, свою революційність насамперед на фронті господарського будівництва. Тут, у сфері матеріального виробництва, завдається нищівний удар по старому світу, з незаперечною переконливістю утверджуються переваги соціалізму перед капіталізмом.

* * *

Ми йдемо правильним, єдино вірним шляхом, вказаним нам великим Ленініним. І які б труднощі не стояли на цьому шляху, Комуністична партія, радянський народ подолають їх. Немає такої сили, яка б перешкодила радянському народові досягти наміченої мети.

Вперед, товариші, до нових успіхів у будівництві комунізму!

(З доповіді М. С. Хрущова на Пленумі ЦК КПРС 9 грудня 1963 року).

НАПЕРЕДОДНІ ЕКЗАМЕНІВ

Кожну вільну хвилину використати для опанування програмового матеріалу — ось завдання, яке стоїть перед кожним юнаком і дівчиною. Не забувають про це і студенти 3 курсу фізико-математичного факультету ПОЛІНА НАДОЛЕНКО і АНАТОЛІЙ МАНОХА, яких ви бачите на фото. Вони працюють у кабінеті креслення за виготовленням схеми крану водопроводу.

Фото В. Тимошенка.

3 ТУРБОТОЮ ПРО НОВЕ ПОПОВНЕННЯ

На основі рішення громадських організацій ректоратом інституту створено загальноінститутський штаб по підготовці до прийому на 1 курсу на 1964/1965 навчальний рік. До його складу увійшли представники провідних кафедр усіх факультетів, комітету комсомолу та адмінгоспчастини інституту. Всього 17 осіб. Керівником штабу затверджено кандидата фізико-математичних наук доц. Шкіля М. І., його заступником — доц. Гриванову О. К.

Завданням штабу є проведення агітаційно-масової роботи серед молоді на підприємствах, в колгоспах, школах з метою забезпечення якісного набору вступників на перший курс.

Активними помічниками штабу стане весь колектив інституту, особливо комсомольська організація. Велику роботу в цій справі повинні провести студенти в час зимових канікул.

ТАКА ПРАКТИКА НЕ ЗАДОВОЛЬНЯЄ

Студенти 4-х курсів мовно-літературного факультету перебувають на стажистській практиці в Сумській, Луганській, Тернопільській та Київській областях.

З 25-ти студентів російського відділу (спеціальність російська мова, література й співи) 5 студентів працюють у Сумській області. З них лише 3 студенти мають уроки співів, а двоє практики по другій спеціальності не проходять. Теж саме і в Тернопільській області: з 10 студентів учителями російської мови, літератури та співів працюють 5 осіб, а п'ятеро викладають тільки російську мову й літературу. Правда, студентка Н. Кравцова в с. Лунаєві Кременецького району викладає й французьку мову, а не співи.

Таке становище з практикою на російському відділі скінчиться тим, що студентам А. Чемерському, О. Єхлакову, Л. Костюченко, Н. Погореловій, Н. Кравцовій, Л. Кравченко, С. Фільбінній не буде зарахована практика по співах й музиці, вони не будуть переведені до 5-го курсу.

Хто в цьому винний? Перш за все самі студенти. У школі,

де викладають російську мову й літературу, треба було б викладати й співи, хоча б при вчителів, без оплати; можна було б організувати хор з учнями і взагалі треба було включитися в роботу і по другій спеціальності. З другого боку, винна й кафедра музики. Уже скоро закінчується півріччя, а методисти по співах ще не вижджали до студентів й не допомогли їм.

Студенти українського відділу (спеціальність українська мова й література та вихователі школи-інтернату) не в кращих умовах. Вони всі викладають українську мову й літературу в масовій школі, а в школі-інтернаті відбуває практику лише одна студентка — К. Листопад.

Таким чином, як вихователі шкіл-інтернатів студенти практики не відбувають. Стоїть питання, чи буде їм зарахована практика по другій спеціальності? На це питання повинне дати відповідь Міністерство освіти, яке послало їх на практику.

Правда, всі студенти українського відділу ведуть виховну роботу: або працюють класними керівниками, або керують різними гуртками за своїм фа-

хом. Та це все ж таки не може замінити практики за спеціальністю в школі-інтернаті.

Доц. Ф. Ф. БУГАЙКО,
факультетський керівник
практикою.

До нових зустрічей!

Налагодилися тісні шефські відносини між нашими студентами і воїнами однієї із військових частин. 8 грудня ми побували у воїнів. Нас тепло прийняли. Від імені студентів солдатів і офіцерів привітав студент С. Гройсман. Потім ми дали невеликий концерт. З хвилюванням воїни прослухали уривок із поеми «Зоя» М. Алігер, який прочитала студентка Л. Щербатюк. Гарно виконали молдавський танець «Юла» студенти Т. Омельченко і Л. Смольська. Всі були захоплені співом студентів-вокалістів А. Легонькова, А. Хасаншина, Н. Снігур, Л. Придибайло, М. Биязко. У цьому велика заслуга їх керівника В. Дивизуй.

Потім були танці під музику духового оркестру військової частини. На зміну танцям приходять знову пісні. Урочисто-сурово прозвучав «Бухенвальдський набат». Виступали і воїни. Вони вдало виконали «Російський танець».

Ось і настала хвилина прощання. Ми бажаємо воїнам успішної служби, запрошуємо їх приїжджати до нас в інститут з концертом-відповіддю. Солдати і офіцери гаряче подякували нам за концерт.

С. МЕЛЬНИК

Літературна зустріч

В зв'язку з тридцятиріччям Литературного інституту імені Горького в інституті відбулася зустріч студентів і викладачів з поетами, що навчаються в ньому. Про історію інституту розповів його вихованець П. Воронько. Потім виступили поети П. Мовчан, Ю. Сердюк, М. Котенко, М. Бахтинський.

На честь Ольги Кобилянської

6 грудня відбулася наукова сесія, присвячена 100-річчю з дня народження О. Кобилянської. Із вступним словом про її життєвий і творчий шлях виступив проф. Ю. Кобилицький. Учасники сесії прослухали та кож доповіді доц. П. Хропка («Образ жінки в ранній творчості О. Кобилянської»), доц. О. Ганич («Художня майстерність О. Кобилянської-новелістки»).

Ювілей Б. Д. Грінченка

11 грудня в нашому інституті відбувся великий літературно-художній вечір, присвячений 100-річчю з дня народження видатного українського письменника і вченого Б. Д. Грінченка, організований Спілкою письменників України, Інститутом літератури імені Т. Г. Шевченка, Інститутом фольклору, етнографії та мистецтвознавства, Інститутом мовознавства імені О. Потебні та Київським державним педагогічним інститутом імені О. М. Горького.

В ректораті

З метою наведення порядку в навчальних корпусах ректорат інституту зобов'язав деканатів встановити чергування студентів протягом навчального часу. Після 17 години допуск в інститут здійснюється за перепустками, студентськими квитками або заліковими книжками та посвідченнями. Категорично забороняється куріння в аудиторіях та коридорах.

Встановлюється чергування по інституту деканів та їх заступників. Контроль за виконанням наказу покладається на проректора по господарській частині тов. Міщенко Г. Ф.

Гуртожиток — рідний дім

Затишок, чистота в гуртожитку багато в чому залежить від самих студентів. Немало студентів чесно, добросовісно виконують свої обов'язки. Це стосується особливо тих, що живуть у кімнатах № 9, 13, 24, 25, 29, 31, 32, 40. Та знаходяться і такі, що ухиляються від роботи по самообслуговуванню. У кімнаті № 26 це такі студенти, як Жданюк, Ус, Герасимова, у 41-й — Васик, Гусак, Ковальов, Костенко, Риць. Треба сказати, що мешканці сорок першої попрахали на засіданні студради пробачення за свою поведінку. Це не стосується Риня, Жданюк, які взагалі відмовились з'явитися на засідання. Прикро, що серед них опинилася комуністка Р. Ус. Покинули засідання студради студианти Отарашвілі, Мушкудіані, Кореницький, Якименко. Після частих нагадувань, нарешті, навели порядок в кімнаті № 16. Безвідповідально до чергування поставилася студентка І курсу М. Полякова, після якої два дні підряд ніхто не хотів приймати чергування. Так, у студента багато обов'язків, але він ніколи не повинен забувати про побут. І хочеться, щоб наші студенти були прикладом і в навчанні, і в громадській роботі, але й ніколи не забували про самообслуговування. Треба, щоб наш гуртожиток став рідним домом для кожного студента, який проживає у ньому.

ЧЛЕНИ СТУДРАДИ
ГУРТОЖИТКУ № 2.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ

Отакій вигляд мав гуртожиток № 2 під час останньої генеральної «чистки» кімнат, кухонь, коридорів. Одна бабуся-вахтер та деякі студенти виявилися найсвідомішими. Вони і намагаються навчити всіх тих, хто втікає від самообслуговування як чорт від ладану.

Редактор П. ХРОПКО.

ПОРЯДКОМ ОБГОВОРЕННЯ

„В стінах України“ і її осучаснення

П'єса О. Корнійчука «В стінах України» користується надзвичайною популярністю серед широких кіл радянських глядачів. Для підтвердження цього додамо, що вона була екранізована режисером Т. Левчуком, що композитор О. Сандлер за її мотивами написав оперу. Тому ми не стільки з нетерпінням, як з цікавістю чекали появи на сцені театру імені І. Франка нової редакції цієї п'єси, адже не можна було уявити, як можна по-новому переробити таку чудову річ.

У театрі, куди ми, п'ятикурсники українського відділу, прийшли разом з професором Ю. Кобилицьким, глядачів було порівняно багато. Були оплески — щедрі і часто... І все ж виходить з театру розчарованим і ставиш закономірне запитання: з якою метою перероблено п'єсу, яка є шедевром радянської драматургії? Чи може

з часом виявилися невірні положення у проблематиці старої редакції? Ні, навіски, п'єса правдиво відбивала життя колгоспного села чверть віку тому — в період побудови соціалізму.

У своєму прагненні «осучаснити» п'єсу драматург, звичайно, дечого досяг, особливо з боку зовнішнього її оформлення: оркестр, наприклад, виходить на сцену, грає модерну музику; створено незвичайні декорації. Є тут нові реалістично-символічні сцени (монументальна сцена-силует кавалів з секретарем обкому партії, статуя кохання Гриця і Галі); тут і діалоги, насичені сучасною лексикою, стабільніший, гостріший сюжет. Проте суть, звичайно, в проблемі, яка розв'язується в п'єсі, в конфлікті між Галушкою і Часником, між старим і новим. Саме тут є підстави для розчарування, з'являється сум-

нів щодо розв'язання цієї проблеми редакцією твору. Конфлікт у обох п'єсах залишився той же, але розв'язується він повинен по-різному, адже пройшло немало часу. Коли в першій редакції це розв'язання виправдовується, то друга у цьому плані не витримує критики.

Драматург, очевидно, мав на увазі колгоспне село того часу, коли втілювалися в життя заходи партії і уряду по реорганізації і укрупненню колгоспів. Ця думка проголошена у розв'язці твору. Часник стає головою укрупненого колгоспу, а Галушка — його заступником. Треба одразу сказати, що і ця проблема вже в минулому, адже в наш час не зустрінеш села з двома колгоспами, як це показано в п'єсі. Осучасненню не допомагають і інтермедії дідів Тараса та Остапа, які огого-го як обізняні з сучасними новинами (наприклад, про те, що В. Терешкова кілька тижнів стала В. Ніколаєвою-Терешковою). Це зовсім не сприяє розкриттю основного конфлікту. Шахрай Довгоносик теж «осучаснений», але тільки тим, що виконує нову пісню — «І опять во дворе». Слабо змальовані і також поставлені на сцені образи Часника, секретаря обкому, мільйонера. Нова редакція п'єси тільки викликає розчарування.

П. ІГНАТЕНКО.

На заслужений відпочинок

40 років свого життя присвятив Павло Петрович Галаган вихованню молоді. З вдячністю згадують тисячі учнів його змістовні лекції з аналітичної та

му розширеному засіданні кафедри математичного аналізу та геометрії відзначила багаторічну сумлінну роботу Павла Петровича Галагана, який переходить на заслужений відпочинок. Працівники кафедри побажали йому доброго здоров'я, щастя, довгих років життя.

Доц. О. СЕРГУНОВА.

Гаряче вітаємо!

Сповнилося 50 років Миколі Миколайовичу Кубрушку — кандидату історичних наук, доценту кафедри історії КПРС.

На протязі багатьох років ми знаємо його як зразкового викладача, сумлінного науковця, який віддає всі свої сили і енергію вихованню вчителів.

Вихованець Ніжинського технікуму комуністичної освіти, потім Ніжинського педінституту, Вищої партійної школи в Москві, він немало років віддав партійній роботі, а з 1950 року став працювати в нашому інституті.

Ректорат і громадські організації вітають Миколу Миколайовича з п'ятидесятиріччям, бажають йому багато років життя, нових творчих успіхів.

диференціальної геометрії, його чуйне ставлення до молоді. Нелегким був його життєвий шлях. Середня школа, екзамени на звання вчителя, служба в Радянській Армії, знову навчання. З 1931 року він працює у вищій школі — в Харкові, Сумах, Уфі, в системі управління Міністерства освіти, у нашому інституті. Старшого викладача П. П. Галагана добре знали студенти стаціонару і заочного відділу нашого інституту, з яким він зв'язаний останніх 17 років. 6 грудня на своєму урочисто-